

O . D . V .

OPENBARE BIJEENKOMST, ANTWERPEN 19 JANUARI 1988

VERINNERLIJING EN INNERLIJKE VREDE

- - - - -

Zoals gebruikelijk wijs ik u er op dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. We hopen dat u zelf nadenkt.

Ik wil u er ook op wijzen dat dit het kleine jaar van de Draak is volgens de Chinezen. Ik weet niet of u met de Chinezen ruzie hebt gehad, maar één van hun vervloekingen luidt: Dat u interessante tijden moogt beleven. Dat zal dit jaar voor de meesten van u wel het geval zijn, neem ik aan en u kunt er dus rekening mee houden dat dit jaar vele ongebruikelijke gebeurtenissen, verschijnselen met zich brengt. Maar aangezien een groot gedeelte daarvan toch positief uitloopt, dacht ik u ook deze keer niet ten onrechte een gelukkig jaar te kunnen toewensen. En daarmee heb ik dan aan de geplogenheden voldaan.

We hebben in deze wereld de laatste tijd nogal te maken met allerhand spanningen, stress heet dat dan en eigenlijk is dat meer een kwestie van mentaliteit dan van gebeuren. In het leven ben je gebonden aan jezelf, ook wanneer je denken wilt over het welzijn van de gehele wereld. Je denkt het vanuit je beeld. Wanneer je iedereen de blijde boodschap wilt verkonden, dan is het de boodschap die voor jou de blijde is. Of ze dat voor een ander is blijft een vraag. We zullen moeten leren om te relativiseren willen we stress en overspanning vermijden.

Er zijn buiten ons allerlei omstandigheden waar we geen invloed op hebben. U zit bijvoorbeeld weer met een heel leuk politiek probleem en dit is over het algemeen een kwestie van mensen die proberen elkaar een hak te zetten en er zelf beter van te worden. En hoe dat uit zal lopen? Ja, wie weet het? En hoe heet het ook alweer, ja, Rooms-rood. Het doet me altijd denken aan iemand die zwartgallig is en dus geel uitgeslagen, bleek wordt en daarna zo rood als een kroot omdat hij eenvoudig het gebeuren niet kan aanvaarden.

Ik zou willen zeggen: mensen, die dingen kunt u op dit moment niet werkelijk beïnvloeden. Waarom zoudt u er zich druk over maken? Wat er gebeurt ligt buiten uw controle. Maak er dan het beste van wanneer het gebeurt. En realiseer u vooral dat een groot gedeelte van het leven en van de levenskracht thuis hoort in iets wat wij toch het diepste ik zouden kunnen noemen. Er zijn heel veel verschillende woorden voor. Men noemt het soms prana, soms wat anders. In alle gevallen komt het er op neer dat u levenskracht in u hebt en dat die levenskracht evenwichtig of onevenwichtig kan zijn. Dat ze versterkt kan worden maar ook misbruikt.

Als je de kern van die levenskracht nagaat dan kom je terecht bij je diepste zelf. Dat is dat punt waar het onderbewustzijn eigenlijk zelf zwijgt en alleen nog een bewustzijn van bestaan, een existentiebewustzijn aanwezig is. Het is een punt dat je over het algemeen door meditatie van verschillende soorten, -er zijn er heel veel, - kunt bereiken. Voor anderen is het misschien iets dat ze vinden in muziek of in het aanschouwen van een of ander tafereel. In deze verinnerlijking van de mens ontstaat een soort vrede. Men absorbeert, zonder zich af te vragen waarom of wat. Op dat moment herstel je in de eerste plaats een deel van de onevenwichtigheden in jezelf. Hierdoor verkrijgt je een beter evenwicht, ook van levensenergie of van levensstroom.

Daarnaast heb je natuurlijk ook nog een ander punt. Want je vindt vrede. Zo'n ogenblik is een verstilling, het is rust. Daar waar rust is vallen spanningen tijdelijk weg. Maar als ze tijdelijk wegvallen dan kan het wel eens zijn dat ze zich anders gaan opbouwen dan voorheen.

Een groot gedeelte van al de moeilijkheden in de wereld is eigenlijk gebaseerd op de wijze waarop je zelf de wereld benadert. Je kunt een beeld in jezelf hebben waarbij je in de wereld veel meer betekent of veel meer kunt doen dan je in feite kunt volbrengen of feitelijk kunt zijn. Het beeld in onze wereld moet bepaald worden door de wereld buiten ons, niet door de ik-voorstelling. De ik-voorstelling zegt niet wat we in feite in de wereld zijn, maar waarom we in die wereld zijn. Waarom wij onszelf zijn en vanuit onszelf reageren.

Als je dit ook weer goed voor ogen houdt dan wordt het al snel duidelijk dat een groot gedeelte van alle zogenaamde stressverschijnselen, inclusief zenuwoverspanning, lichamelijke gebreken die daardoor ontstaan, zelfs ziekten, daardoor mogelijk worden. 't Is eigenlijk iets wat uit onze mentaliteit voortkomt. Hoe moet je dan denken? Je kunt naar de wereld kijken en alle dingen zien die verkeerd zijn. Maar als je daar alleen naar kijkt dan gaat het goede aan je voorbij. Kijk naar de dingen die goed zijn. De onaangename dingen dringen zich als vanzelf toch weer op. Reageer vanuit datgene dat voor u goed, belangrijk, levenswaard is. Niet tegen datgene wat u in feite onaanvaardbaar vindt. Een verzet kan het beste slagen wanneer het uitgaat van een positieve benadering. Een negatieve benadering brengt misschien wel een omwenteling, maar zelden een verbetering.

Als je zo, in je denken dus, van het goede uitgaat, dan moet je ook de relatie met dat goede voor jezelf vaststellen. Het verkeerde, alweer, het dringt zich wel op. Daar moet je vanzelf mee afrekenen. Daar is geen aandacht voor nodig tot op het ogenblik dat het zich aan je opdringt. Wees jezelf in harmonie met alles wat op aarde de moeite waard is en dat is veel meer dan de mensen beseffen. Geniet de schoonheid van de natuur, maar geniet ook van de levensvreugde. Geniet van de beweging van je eigen lichaam, bij wijze van spreken. Geniet de dingen die mogelijk zijn of nog mogelijk zijn. Put daaruit kracht. U zult tot uw verbazing ontdekken dat uw levensenergie weer aanmerkelijk toeneemt. Dat allerhand negatieve effecten waaronder u te lijden hebt minder ernstig worden. Ik zeg niet dat u wonderbaarlijk genezen wordt. Maar ik zeg u wel dat u zich aanmerkelijk beter kunt bewegen met al datgene wat u anders als een overweldigende last terneer zou drukken.

Dan: Denk niet in termen die absoluut zijn. Het absolute bestaat misschien bij God, niet bij de mensen. Het is zeer moe de mensen toe te roepen dat ze de naaste lief moeten hebben, maar aangezien zelfs de interpretatie van het woord liefhebben vele mogelijkheden in zich bergt is het maar de vraag of u de juiste manier hebt gekozen. U bent niet aansprakelijk voor het leven van anderen, de wijze waarop ze leven en denken. U kunt alleen aansprakelijk zijn op die punten waarbij zij, kennelijk beroep op u doende, uw hulp vannode hebben. Naastenliefde is helpen waar u kunt, zodra de behoefte daaraan zeer duidelijk is. Naastenliefde betekent ook iemand niet helpen die liever zelf knoeit.

Op deze manier kun je de mens de vrijheid geven die hij nodig heeft. Uw wereld is langzaam maar zeker gevangen in een korset van wetgeving, regels, onderlinge afspraken van een nog veel strakkere omvang dan deze rijnestels die eens werden aangetrokken bij dames die daardoor hun vapeurs kregen.

Uw maatschappij wordt verstikt door de neiging alles te regelen. U kunt zich daaraan niet onttrekken. Maar u kunt wel zoeken naar een weg waardoor die regels u zo weinig mogelijk hinderen of schaden. Wanneer u iets doet bent u zelf aansprakelijk, zelf verantwoordelijk. U kunt u niet beroepen op de verantwoordelijkheid van anderen. Iemand die zich dat tot gewoonte maakt, wordt altijd in een strijdsituatie gebracht die overspannenheid en heel vaak werkelijkheidsvervreemding ten gevolge heeft. Leer gewoon te leven met de dingen die je goed kunt doen. Doe die met vreugde laat de wereld verder maar eens voor zichzelf zorgen. Help iedereen die je hulp werkelijk vannode heeft, zo goed je kunt, zo volledig je kunt. Maar probeer niet iemand te helpen die daaraan kennelijk geen behoefte heeft, zelfs wanneer dit betekent dat die andere daardoor in een situatie terecht komt die minder aangenaam is. Een mens heeft recht op zijn eigen ervaringen, op zijn eigen leven. Laat u niet te veel meevoeren door allerhand modeverschijnselen. We zien die in gedragingen, kleding, maar ook in zaken als sexualiteit, vormen van filosofie en dergelijke. U bent uzelf. U moet leven op uw manier en u moet tegenover uzelf verantwoording kunnen afleggen voor alles wat u bent en wat u doet.

Daardoor kunt u innerlijke vrede vinden. Op het ogenblik dat u dat verwaarloost, wordt u meegesleurd in een patroon dat u niet meester bent en dat u ongetwijfeld daardoor in allerhand moeilijkheden brengt.

Nu zijn er mensen die zeggen: Ja maar, is dat alles? Eigenlijk niet. Om een werkelijk sterk mens te zijn, moet je in de eerste plaats jezelf meester zijn en dat betekent niet dat je precies alle regels opvolgt die er zijn. Het betekent alleen dat je staat voor alles wat je zelf doet en dat je je bij elke keuze afvraagt: Is dit voor mij juist? Acht ik ditzelfde aanvaardbaar? Door je zelfconflicten te vermijden, door de spanningen in jezelf te doen afnemen, gebeurt er nog iets anders.

Men zal u ongetwijfeld wel eens geïnformeerd hebben over het bestaan van het onbewuste, het onderbewuste, het bovenbewuste en daarnaast nog van een aantal geestelijke voertuigen misschien. Besef dat deze dingen een eenheid zijn. U bent op dit ogenblik niet alleen maar de stoffelijke projectie van een geest, een stukje van een ik dat u verder niet kent. U bent een totale persoonlijkheid. Maar een groot gedeelte van uw direct bewustzijn, uw denkvermogen ook, wijst een groot gedeelte van uw werkelijk ik af, omdat het niet past bij een beeld dat u zich van de wereld maakt, zonder dat dit beeld de werkelijkheid in feite weer geeft. Probeer dus in jezelf datgene te vinden wat voor jou telt. Maak je niet afhankelijk van anderen, maar maak je afhankelijk van jezelf.

Wat leeft er in mij? Niet: Wat kan ik winnen, wat kan ik verliezen. Maar alleen: Wat ben ik en hoe kan ik wat ik ben, zijn? Er ontstaat dan een binding waarbij een groot aantal zogenaamd onbewuste en onderbewuste factoren steeds sterker gaat meespelen in alles wat u doet en daardoor ook binnen het bereik komen van uw meer stoffelijk denkvermogen. Daarnaast zal het bovenbewuste, het totaal bewustzijn zeg maar van de mensheid, veel gemakkelijker benaderbaar zijn. U krijgt dus meer ingevingen, een soort voorwetenschap in vele gevallen.

In andere gevallen: het plotseling intuïtief beschikken over gegevens waarvan je eigenlijk niet eens weet waar ze vandaan komen. U hebt meer mogelijkheden om juist te handelen en u hebt meer mogelijkheden om jezelf waar te maken. Hierdoor is de innerlijke vrede, in het begin maar een soort windstilte zoals in het oog van de orkaan, langzaam maar zeker geworden tot een gebied waarin je jezelf voortdurend kunt terugtrekken. Doe dat regelmatig en u zult ontdekken dat daar een soort kracht schuilt. Wat voor kracht? Je kunt er duizend namen aan geven en geen enkele is juist. Sommigen zeggen: Het is God of de H.Geest. Anderen zeggen: Het zijn de goeroes of het is het bereiken van een hogere staat. Maar alles bij elkaar is het eigenlijk niet meer of minder dan een verbinding met het geheel van je wezen, waardoor de krachten van dat wezen, ook wanneer ze behoren tot andere niveaus dan die op aarde, direct constateerbaar en uitbaar zijn, tot uw beschikking komt.

U kunt niet het geheel van die kracht omvormen in stoffelijk waarneembare verschijnselen. Maar u kunt wel een groot gedeelte daarvan gebruiken om, gestuurd door uw gedachtebeelden, bepaalde effecten te veroorzaken.

Ik weet dat er een hoop mensen zijn die lachen met bepaalde begrippen als geestelijke genezing, genezing op afstand en dergelijke. Maar ze bestaan wel degelijk. Want op het ogenblik dat de geest mee betrokken is, uw eigen geest wel te verstaan, bij datgene wat u uitstraalt, vallen stoffelijke maatstaven weg. Je komt terecht in een gans andere dimensie a.h.w. en wat hier afstand is, bestaat daar niet. Wat hier tijd heet, heeft daar een totaal andere betekenis. Wat hier energiepotentiaal heet, heeft daar een totaal andere waarde. Hierdoor kun je inderdaad vaak mensen op afstand helpen. Je kunt daardoor dingen aanvoelen. Je kunt daardoor voorzien. Je kunt op duizend manieren naar het verstand die signalen overbrengen waardoor het mogelijk wordt een toekomst te benaderen of het heden beter te herkennen. Hoe juister je eigen besef is van het geheel, zelfs als dat verstandelijk gebeurt, hoe groter je mogelijkheid is om in dat geheel jezelf waar te maken. Hoe meer je jezelf waar maakt, hoe groter de innerlijke vrede, de innerlijke rust en indirect ook de lichamelijke veerkracht wordt. Het is dus de moeite waard om daar een en ander aan te doen.

Nu zijn er verschijnselen bij, dat geef ik graag toe, die moeilijk aan de oppervlakte komen. In het onderbewustzijn liggen factoren begraven die niet behoren tot dit stoffelijk bestaan. En dan kunnen we er over gaan redetwisten of ze dan voortkomen uit genetisch overgebrachte indrukken dan werkelijk uit een vorig bestaan, een reïncarnatie dus. Maar ze zijn wel aanwezig. We kunnen die soms aan de oppervlakte brengen zeker wanneer daar bepaalde trauma's ontstaan zijn door bijvoorbeeld regressietechnieken. Je kunt de mens a.h.w. onder een hypnotische suggestie terug brengen tot fasen van leven die niet meer tot het huidige lichamelijk bestaan horen en je kunt daarin belevingen vinden die een oplossing schijnen te vormen, een verklaring voor allerhand fobieën die je bv. in dit leven hebt.

Er zijn mensen die zeggen: Ja, ik ben doodsbenauwd voor vuur en dat komt omdat ik vroeger als heks verbrand ben. Als je die mensen dan bekijkt dan denk je vaak: Wat heb je geluk dat dat geen gebruik meer is, anders had je het twee keer gehad. Maar goed. Is daar inderdaad een heksenverbranding geweest? De mogelijkheid bestaat. Maar het is heel goed mogelijk dat je op een andere manier schade of ellende in verband met vuur hebt ondergaan en dat je dat nu naar voren brengt in een beeld dat je uit geschiedenislessen of iets anders misschien hebt gehaald. Je herhaalt wel de beleving, maar de beleving wordt vaak in een ander kader geplaatst.

Toch blijkt hierdoor dat een aantal problemen beheersbaar wordt en op de duur kan verdwijnen. Datgen wat in ons verborgen ligt is dus vaak de sleutel van onze onevenwichtigheid. Zelfonderzoek blijkt in de meeste gevallen eerder tot een vergroting van de onevenwichtigheid te voeren dan tot een vermindering ervan en wel omdat het zelfonderzoek uitgaat van de premisse dat het ik-beeld, zoals het nu op aarde bestaat, juist is en het is over het algemeen het ik-beeld dat met de feiten in strijd is. Daarom moet je niet uitgaan van een bewust zelfonderzoek. Je moet proberen in jezelf te keren en de beelden die dan ontstaan gewoon over je heen te laten spoelen. Daar zullen altijd bepaalde voorstellingen en symbolen bij naar voren komen die betekenis hebben, die je herinnert. Deze dingen moet je dan proberen op te lossen. Ze zijn vaak de sleutel tot de discrepanties, de onjuiste verhoudingen tussen het huidige ik-beeld en het wezenlijke ego.

Een mens die zichzelf zo langzaam maar zeker leert kennen, begrijpt zichzelf niet. U denkt waarschijnlijk dat u uzelf begrijpt. En als ik zie dan ontdek ik nogal wat bevestigingen en dat is iets wat ik niet kan begrijpen. Maar u denkt dat u uzelf kent omdat u vasthoudt aan een bepaalde voorstelling en toch, wanneer je je eigen stem hoort die is vastgelegd, klinkt ze heel anders dan je altijd in jezelf hebt gehoord. Wanneer je een foto ziet van iets waar je altijd doorheen gaat, wandelt, loopt, rijdt, dan zie je opeens dat het anders is dan je het altijd dacht te zien. M.a.w. onze ik-voorstelling is zo juist niet, onze wereldvoorstelling is zo juist niet.

Wanneer we nu innerlijk die symbolen hebben, krijgen we een sleutel waardoor we dichter naar die werkelijkheid toe kunnen die bestaat als een werkelijkheid of illusie zo u wilt, waarin wij menen te moeten leven. Je kent een hele hoop filosofieën natuurlijk. Er is eens iemand geweest die heeft gezegd: Ach, als u kijkt hoe de meeste mensen in het leven, ondanks zichzelf, aan een reeks gebeurtenissen gebonden zijn, dan krijg je het idee: We zijn eigenlijk alleen maar de figuren in een roman die een ander schrijft. Maar zijn we wel zo gebonden? Is onze binding niet eerder het resultaat van ons onvermogen, onze voorstelling van het ik, wat we kunnen en niet kunnen, wat we mogen en niet mogen, nader onder de loep te nemen?

Kijk, er bestaat een aardige methode van massa-beïnvloeding. Wanneer je bijvoorbeeld onze vrienden ziet die op dit ogenblik in de wereld zo belangrijk zijn: Gorbatschov, Reagan en dergelijke, dan zie je hun uiterlijk figuur. Die figuur wordt voortdurend voorgesteld als een, moet ik zeggen waardig en wijs man met allerhand prettige kwaliteiten. En dan moet je je eens afvragen: Kun je werkelijk president worden van een groot land zonder heel veel mensen op te offeren aan je eigen behoefte om iets te zijn? Een mens die werkelijk vol medelijden en liefde is die zal nooit president of eerste minister of wat anders worden. Het is altijd iemand die bereid is op anderen te trappen om zelf verder te komen.

En kijk nu eens naar het beeld dat u krijgt van die mensen. Is dat hetzelfde? Een collega van mij zei kortgeleden: Ach, weet u, ze hebben overal aardige mummies, in Nederland in Leiden, in Engeland in het British museum en ze hebben ook een schitterende in de V.S. in het Witte huis. Dat kentekent een bepaalde benadering. Maar wat u ziet is niet wat er leeft. U kijkt naar uw eigen politici, uw koning of u kijkt naar Thatcher om een gekende figuur te noemen, of Reagan, noem ze maar op. U ziet dan niet wat er werkelijk is. Wat er werkelijk is wordt voor een groot deel gebruikt om daar een schijnbeeld omheen te scheppen. Dat illusiebeeld echter is bepalend voor de wijze waarop een heel deel mensen leven. De kreten die worden aangeheven hebben eigenlijk niets met de werkelijkheid te maken. Ze hebben alleen te maken met een benadering, een idee en meestal met een persoon. En als u realiseert dat dat het geval is, dan ga je ook leren om er doorheen te kijken. U gaat zien wat er achter zit en niet alleen maar op een hatelijke manier. Nou ja, die politici zitten ook maar te kijken waar ze zich het beste kunnen vetmesten. Dat zal wel het geval zijn, zo hier en daar. Maar wat drijft die mensen? Probeer het te begrijpen. Waarom? Dan kunt u gaan begrijpen wat er in uw wereld gebeurt. Dan begrijpt u ook op welke punten het belangrijk is om dan wel volgens de regels van de gemeenschap te leven en op welke punten de keuze moet terugvallen op uzelf omdat de eisen die werkelijk gesteld worden, gebaseerd zijn op illusies en niet op feiten.

+ Broeder, wat denkt u van het gezegde van een schrijver: De mensen houden van het leven, maar het leven houdt niet van de mensen?

- Het leven bestaat niet. Het is een verschijnsel van de mens. Het is een deel van de mens. De mens houdt van het leven is ook niet juist. De mens houdt van zijn denkbeelden omtrent het leven. Het leven zelf verwerpt hij meestal. Ik kan het er dus niet mee eens zijn. En toch zit er iets in van hetgeen ik ook gezegd heb. Waarom hangen de mensen aan het leven? Dat is iets anders dan houden van. Heel vaak omdat ze bang zijn dat er na dit leven een ander leven komt en omdat ze het gevoel hebben dat ze dan geconfronteerd worden met een soort kosmische ober met 't doodshoofd die met de rekening aankomt en zegt: Wilt u even betalen? De mensen zijn bang omdat hun illusies verdwijnen op het ogenblik dat hun leven in deze vorm verdwijnt. Maar houden ze van het leven? De meeste mensen niet. Anders zouden ze niet voortdurend in de weer zijn om het leven te veranderen, om het anders te maken. Denk erom: Je bent nu wel zo, maar eigenlijk mag dat niet, dus doe ik het in het geheim of laat het. Het klinkt erg mooi vanwege de moraal. Waarbij men vergeet dat mores of zeden eigenlijk mode- en gewoontegebruiken betekenen en niets te maken hebben met de inhoud van de mens zelf. Wanneer we reëel zijn, en ik probeer dit te zijn, dan moeten we zeggen: Het leven is gewoon een verschijnsel. Het is datgene wat wij ondergaan. En als wij dromen leven wij ook want datgene wat in onze droom gebeurt ondergaan wij. Het is de wisselwerking tussen datgene wat we buiten ons veronderstellen en hetgeen we zelf menen te zijn waaruit het begrip leven in feite geboren wordt. Het is heel iets anders dan een biochemisch proces dat voert tot celdeling, uit welke deling een organisme voortkomt hetwelk dan later een mens wordt. De mensen houden niet van het leven, anders zouden ze het leven niet voortdurend vernietigen. Veel mensen haten alle leven buiten hun eigen leven. En het leven is een toestand en hoe kan een toestand mensen niet lief hebben of wel lief hebben? Datgene wat is, is. Punt. Uit. U ziet dat ik het met het gegeven citaat niet helemaal eens ben.

+ Wat is dan eigenlijk de zin van het leven vanuit die optiek?

- Uit die optiek is het enige waardoor ons leven in feite bepaald wordt, wat ons leven uitmaakt, bewustzijn. Het is dan aan te nemen dat de zin van het leven uitbreiding van dit bewustzijn of juistere stelling van dat bewustzijn moet worden. We hebben voor onszelf omdat we, ja, ik ben dood en dat zijn een hele hoop anderen ook, er zijn trouwens een hele hoop mensen op aarde die het van zichzelf niet eens weten, maar wij leven voort. Wij hebben in dit leven bepaalde fasen die over het algemeen herkenbaar zijn en daardoor komen wij ertoe te zeggen: De zin van het leven is de uitbreiding van een bewustzijn wat in een toenemende evenwichtigheid in staat is een respons te geven aan het hem omringende bewustzijn. En dat wordt dan bijna theologisch wanneer het door sommigen wordt vertaald in: Wij leven in God,

en door de uitbreiding van bewustzijn en de ervaring die wij opdoen komen we in een toestand waarin we steeds meer van die God bewust kunnen beleven en omschrijven. Dit laatste heeft te maken met het woord God en ik gebruik dat niet graag omdat God een personificatie is van het Onnoembare. Maar voor de rest zou ik zeggen: Deze verklaring is de meest juiste die wij, gezien ons bewustzijn en onze ervaringen kunnen geven. Ik neem aan dat leven op aarde een leerproces is. Nu moet ik toch maar in herhaling gaan vallen wat vorige lezing betreft. Wanneer je denkt, wordt je milieu door dat denken bepaald en gelijktijdig je eigen relatie met dat denken om je heen dus, gedachtebeelden om je heen, bepaald door je gevoelens plus je voorstelling van jezelf. M.a.w. zodra wij te maken hebben met een niet-stoffelijke wereld, worden wij geconfronteerd met een situatie waarin wij voortdurend de dialoog voeren met onszelf, soms aangevuld met gegevens die wij aan anderen, -een vorm van harmonie-; ontlenen. Wanneer je op aarde bent, dan leef je in een situatie waarin je te maken hebt met een omgeving en met feiten die niet door jezelf beheerst worden, ook niet door je gevoelens of denkbeelden. D.w.z. dat je hierin een voortdurend conflict moet zoeken naar de juiste interpretatie van de feiten, iets wat in de geest veel moeilijker is. Kennis opdoen is gemakkelijker. Juist interpreteren is moeilijker. Dan zul je dus in je stoffelijk leven a.h.w. de interpretaties moeten leren waardoor je in de geest een juister begrip krijgt door de relatie tussen het ik en al dat andere, ook de wereld die je zelf voorstelt.

Ik ben in mijn onderwerp uitgegaan van iets wat in de komende paar maanden bij heel veel mensen sterk optreedt. Het wordt een tijd waarbij voor heel veel mensen allerlei frustraties ontstaan. Ze kunnen niet zoals ze willen. Ze hadden het anders gedacht. Anderen hadden toch rekening met hen moeten houden, enz. enz. U kent dat liedje wel. Ik heb daarbij geprobeerd, zij het op een voorzichtige manier, te wijzen op de kracht die in uzelf woont en nu ik mijn toespraak zo langzamerhand toch ga beëindigen, behoudens vragen die u daarna nog zoudt willen stellen over het onderwerp, zou ik iets willen zeggen over deze kracht.

Kracht is iets wat in je leeft maar wat buiten je uitsraalt. Wanneer ik hier zit, een lichaam dat ik van iemand anders geleend heb, dan is uiteraard der zaak de mogelijkheid van mijn ego enigszins beperkt. En zelfs dan kan ik een bepaalde uitstraling teweeg brengen. Die uitstraling kan ik richten op u. Of deze uitstraling inwerking heeft op u ligt aan de vraag of er een resonantie, een weerklank bij u kan ontstaan. De kracht die wij hebben kunnen we richten op elk willekeurig doel. Wanneer ik dat alleen doe, dan kan ik waarschijnlijk de helft van u direct bereiken. Wanneer wij het allen samen doen, dan kunnen wij waarschijnlijk een tienvoud, een twintigvoud misschien in aantal beïnvloeden en dus vollediger ook beïnvloeden. Maar we kunnen die kracht ook eenvoudig een richting geven die niets te maken heeft met zoveel mensen. We kunnen denken aan een feit dat wij willen veroorzaken, noem maar wat: een genezing. We kunnen het richten op ons eigen innerlijk, de vrede die wij in onszelf zoeken, bijvoorbeeld. Wij kunnen het richten op de herinneringsvermogens, het plotseling opduiken van allerlei dingen in ons leven die we vergeten waren. Het is allemaal mogelijk. Ik voor mij meen dat de innerlijke vrede het belangrijkste is wat er bestaat en wanneer ik probeer om daar iets van uit te stralen dan zult u dat hopelijk zien als een eerlijke en uit overtuiging geschiedende invloed. Er is vrede. Maar vrede bestaat niet in de afwezigheid van strijd, maar in de ontkenning van de belangrijkheid van strijd.

Diep in u ligt de kracht die ook vrede genoemd wordt. Diep in u ligt verbondenheid met het Al hoe vaak ook omschreven in andere woorden. In mij ligt de erkenning van een innerlijke vreugde, de kracht van het bestaan zelve die ik met u wil delen. Ken de vrede waaruit u sterk zult zijn. Ken de kracht waardoor u zoals u bent en met de middelen waarover u beschikt gelukkiger, doelmatiger kunt leven. In u ligt kennis. Laat deze kennis naar buiten treden. In u is kracht. Laat deze kracht u sterken opdat je uw kracht kunt delen met anderen. En bovenal: In u is een wereld; onomschrijfbaar als een nevel van licht. Een vreemde wazige wereld waarin alles is en toch niets schijnt te bestaan. Deze bron van wat u leven noemt, deze kracht verbonden met alle leven, tracht ik te bereiken, opdat u in uzelve de mogelijkheden vindt die voor u nodig zijn. Vanuit dat wat ik ben, reik

ik uit naar uw werkelijke ik en ik wek in uw ik, zo goed ik kan, dat kleine beetje besef, dat kleine beetje extra beleven, dat kleine beetje extra vermogen dat u voor uzelf vergeten hadt. Laat dan uw stress verdwijnen. Laat dan uw strijdvaardigheid verdwijnen en ken vrede met uzelf en daardoor zinvolheid in de wereld. Laat alle veroordeling van anderen in u langzaam verdwijnen en uitgewist worden en daardoor in uzelf ontstaan de kracht waardoor u anderen kunt helpen zichzelf te vinden.

Met deze eerlijke en eerlijk gemeente poging heb ik u niet veranderd, maar ik hoop velen van u iets dichterbij zichzelf te brengen. Want wanneer ik u beroerd heb dan zal het in u doorwerken. Wij moeten de tegenstellingen langzaam maar zeker zien samen te smelten. Het leven is één. Niet licht en schaduw, maar het samenspel daarvan dat erkennen en weten heet.

Het bestaan is niet: verwerven of verliezen, maar zijn. Die dingen zou ik in u wakker willen roepen zodat u uw wereld beter kunt aanvaarden, gelijktijdig juist uzelf kunt zijn opdat u de weg kunt vinden, diep vanuit uzelf, in de wereld waarin u denkt te leven. Misschien is het niet veel dat ik kan doen. Wat ik kan doen kan ieder van u leren doen. Maar de kracht zij met u, zij in u, zij uw voertuig, de waarheid. Dat is alles wat ik te zeggen heb.

Wat mij betreft, ik hoop oprecht dat ik u een paar dingen heb kunnen duidelijk maken en misschien iets heb kunnen meegeven. Ik dank u voor uw aandachtig gehoor.

I M P R O V I S A T I E

GELUK -WATER- DIENSTBAAR. Wat ben je gelukkig als je energie nodig hebt en het water dienstbaar kunt maken.

Ik droom van geluk, omdat ik vrede niet erken en zo niet weten wil dat ik gelukkig ben. Ik zoek de kracht die rond mij stroomt. Ik wil de dammen werpen die het water stuwen en doen gaan tot energie van mijn bestaan, dienaars aan mijn wil en wet. Het water van de tijd verglijdt en zo sta ik, teleurgesteld, in onbelangrijkheid aan d'oever van de stroom en droom en zeg: Als dit nu eens kon zijn, hoe groot zou mijn geluk niet worden, hoe zou ik als op duizend borden schreeuwen: 't is goed om te bestaan, 't is goed om hier te zijn. O pijn, waarom mag ik niet slagen? Maar in je moet je toch iets dragen dat je zegt: Het is zo goed om dienstbaar ook te zijn. Dat wat ik ben en dat wat ik leef is wat ik toon, is wat ik geef. Ik geef uit mijn weten, ik geef uit mijn denken. Ik wil al wat ik ben wel schenken wanneer een ander daardoor kan bestaan al zou ik er zelf ten onder aan gaan. Ik wil dienstbaar zijn, Maar kan ik schenken geluk aan hen die zoeken naar macht? Kan ik geluk schenken aan hen die zoeken naar bezit en met alle macht zich klampen aan goederen en aan geld en aan banen? Je kan in uw dienstbaarheid alles hun geven behalve geluk, dat moet je zelf beleven. En zoek je in het geluk van de werkelijke kracht, die ene die alles voort heeft gebracht en leef je die kracht en doe je ze stralen in dienstbaarheid gevend in tienduizend talen, dan stroomt als een water-vloed kracht door je heen. Dan ben je verbonden, niet langer alleen. Dan ben je in vrede, een mens uit één stuk. Dan ken jij de vrede, maar een ander spreekt slechts van geluk.

O . D . V .